

Starea corectă a sufletului - Stanley Bruce Anstey

Condiții prealabile pentru recunoașterea adevărului

Ne-am putea întreba: „De ce atât de mulți creștini acceptă acest întreg sistem creat de om în creștinătate, fără să pună la îndoială credibilitatea lui?”. Ne-am putea întreba, de asemenea, „De ce atât de mulți creștini nu au respectat rânduiala biblică pentru adevărata închinare și slujire creștină?”. Răspunsul: există o condiție prealabilă care precedă înțelegerea adevărului. Această importantă condiție prealabilă se găsește în *starea sufletului*. Următoarele aspecte sunt absolut necesare pentru a avea o stare sufletească care să ne permită să înțelegem adevărul Scripturii:

1. Timp petrecut în prezența Domnului, în părtășie cu El

Cuvântul lui Dumnezeu spune:

- **Psalmul 77.13:** Dumnezeu, calea Ta este în sfântul locaș.

Deoarece calea Sa este „în sfântul locaș”, trebuie să fim acolo cu El, dacă vrem să știm care este voia Sa. Pentru creștini, a fi în sfântul locaș al Său înseamnă a trăi în prezența Sa, în comuniune cu El. Gândurile Domnului și voia Sa ne sunt descoperite atunci când ne aflăm în ascunsul prezenței Sale.

- **Psalmul 36.9:** În lumina Ta vom vedea lumina.

Nu există înlocuitor pentru părtășia cu Domnul. Ne putem bucura de acest privilegiu extraordinar de părtășie cu El în orice moment, pentru că avem acces liber la prezența Sa prin rugăciune:

- **Proverbele 8.34:** Ferice de omul care mă ascultă, veghind zilnic la porțile mele, așteptând la ușorii ușilor mele!

2. Disponibilitatea de a face voia lui Dumnezeu

Biblia afirmă:

- **Ioan 7.17:** Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va cunoaște despre învățătura aceasta, dacă este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine Însumi.

Cei mai mulți creștini, dacă nu toți, vor să știe care este voia lui Dumnezeu pentru viața lor. Dar nu aceasta este ceea ce spune acest verset. Acest verset vorbește despre disponibilitatea de „a face” voia lui Dumnezeu, nu doar despre simpla cunoaștere a acesteia. Mulți creștini își petrec întreaga viață fără să știe care este voia lui Dumnezeu pentru ei. Acest lucru poate acoperi multe domenii, inclusiv unde și cum vrea Dumnezeu ca ei să se adune cu alți creștini pentru închinare și slujire. Motivul: numai simpla dorință de a cunoaște voia Lui nu este suficientă.

- **Proverbele 13.4:** Sufletul leneșului pofteste, și nu are nimic.

Cunoașterea voinței lui Dumnezeu este dezvăluită celor care sunt *dispuși* să facă voia Lui, indiferent de costuri. Dacă suntem dispuși să facem voia lui Dumnezeu, El ne-o va revela.

3. Exercițiul sufletului de a se strădui pentru a învăța adevărul

Se spune:

- **Ezra 7.10:** Ezra își îndreptase inima să cerceteze și să împlinească Legea Domnului.
- **Ezra 8.21:** Și am anunțat acolo la râul Ahava un post, ca să ne smerim înaintea Dumnezeului nostru și să cerem de la El cale dreaptă pentru noi, pentru copiii noștri și pentru tot avutul nostru.

Noi trebuie să facem același lucru. Trebuie să existe un zel de a căuta adevărul prin cercetarea Cuvântului lui Dumnezeu (Faptele apostolilor 17.11). În cartea Apocalipsa, apostolul Ioan trebuie să „ia” „cärticica” care conținea adevărul planurilor lui Dumnezeu cu privire la Hristos și la moștenirea Sa pe pământ, dacă o dorea. El o ceruse, dar nu a fost de ajuns, îngerul i-a răspuns:

- **Apocalipsa 10.9:** Ia-o și mănânc-o!

Așadar, adevărul nu este dat în mod automat celor care doar îl cer, ci celor care au energia spirituală de a-l lua și de a-l mânca, adică de a-l asimila. Acest lucru necesită stăruință:

- **Proverbele 13.4:** Sufletul celor harnici va fi săturat.

Pavel îi spune lui Timotei:

- **2 Timotei 2.15:** Străduiește-te să te prezinți pe tine însuși lui Dumnezeu aprobat, un lucrător care nu are de ce să-i fie rușine, împărțind drept Cuvântul adevărului.

Pavel vorbește, de asemenea, despre „cuvântul credinței și al buneii învățături”, pe care Timotei trebuie să îl „urmărească îndeaproape” într-un studiu sârguincios (1 Timotei 4.6). Există o lipsă regretabilă de studiu personal al Bibliei în rândul creștinilor de astăzi, în general. Unii se bazează doar pe hrana spirituală pe care o primesc de la „pastorul” din biserica lor sau pe ceea ce aud la radio.¹ Aceste mijloace de comunicare nu sunt adecvate pentru a transmite ascultătorilor lor adevărul despre subiectul pe care îl analizăm aici. Prin urmare, nu este de mirare că mulți creștini nu cunosc rânduiala lui Dumnezeu pentru închinare și slujire.

4. Sinceritatea inimii pentru a recunoaște adevărul atunci când acesta este prezentat

Cuvântul lui Dumnezeu spune:

- **Psalmul 112.4:** Lumina răsare în întuneric pentru cei dreți.

S-ar putea să nu ne placă adevărul, atunci când ne este prezentat, dar dacă avem o inimă sinceră și dreaptă, îl vom recunoaște că acesta este adevărul. Dacă adevărul este împotriva voinței noastre, este doar o dovadă că nu privim în direcția corectă, pentru că adevărul nu doare decât dacă ar trebui.

Singura noastră concluzie cu privire la motivul pentru care atât de mulți creștini acceptă pur și simplu toată această situație din mărturisirea creștină, fără să o pună la îndoială, este că unul sau toate aceste puncte importante sunt ignorate. Când vedem atât de mulți creștini de astăzi, care sunt mulțumiți cu situația nebiblică a mărturisirii creștine, ne întrebăm dacă nu cumva este

¹ Nota redacției: Acest lucru se aplică și celor care își iau hrana spirituală doar din întâlnirile săptămânale.

ca pe vremea lui Ieremia, când el spunea: „Profeții profetează minciună și preoții stăpânesc cu ajutorul lor: *și poporul Meu iubește aceasta*” (Ieremia 5.31).

Paul Wilson obișnuia să spună că, dacă există un obstacol în calea înțelegerii unui pasaj din Scriptură, acesta se datorează unuia sau tuturor următoarelor trei lucruri:

1. Nu am citit cu atenție pasajul.
2. Avem o opinie preconcepută (sau o doctrină) asupra subiectului, care ne împiedică să discernem adevăratul sens.
3. Propria noastră voință este la lucru și nu vrem să auzim adevărul.

Noi *nu* suntem chemați să îndreptăm decăderea din mărturia creștină

Mulți credincioși corecți și îngrijorați se întreabă: „Ce pot face pentru a ajuta la îndreptarea lucrurilor în mărturia creștină? Poate că ar trebui să prezint aceste lucruri ‚pastorului‘ meu, ca să putem avea o biserică mai biblică?”

Pentru a afla răspunsul la această întrebare trebuie să ne întoarcem din nou la Cuvântul lui Dumnezeu. Scriptura indică faptul că starea decăzută a mărturiei creștine nu va fi restaurată, ci mai degrabă judecată de Dumnezeu. În Romani 11, apostolul Pavel vorbește despre „măslinul” ale cărui ramuri sunt „rupte” pentru a ilustra în mod figurat modul în care Israel ca națiune va fi depozat de locul privilegiat, pe care îl deținea înaintea lui Dumnezeu. Acest lucru s-a întâmplat pentru că au respins orice mărturie a lui Dumnezeu în Hristos (așa cum este consemnată în Evangheliile și a Duhului Sfânt (așa cum este consemnată în Faptele apostolilor). Apostolul vorbește apoi despre ramurile unui „măslin sălbatic” care „au devenit părtașe la rădăcina și la grăsimea măslinului”. El folosește acest lucru pentru a ilustra modul în care Dumnezeu va aduce neamurile într-o poziție de binecuvântare prin Evanghelie. Cei care mărturisesc Numele lui Hristos se află acum în acel loc de privilegiu și de unire cu El. Acesta este locul pe care creștinătatea îl ocupă prin harul lui Dumnezeu. Dar apostolul avertizează: dacă ramurile măslinului sălbatic (creștinătatea) nu vor rămâne în bunătatea lui Dumnezeu, ele vor fi tăiate din locul privilegiat. În schimb, ramurile care fuseseră tăiate mai înainte (Israel) vor fi aduse înapoi în acel loc privilegiat. După cum am arătat, creștinătatea a eșuat în toate punctele de responsabilitate și o așteaptă judecata. Această judecată are loc după ce Domnul îi va chema pe adevărații credincioși din creștinătate la venirea Sa (răpirea). Deci vedem: sfârșitul creștinătății este judecata, nu restaurarea. Un alt model în acest sens îl găsim în Scriptură la Vasti (împărăteasa păgână, care simbolizează creștinismul): Vasti este dată la o parte și Estera (iudaica) este adusă în locul ei (Estera 1-2).

Chiar și în scrisorile deschise ale Domnului către cele șapte biserici din Asia, care arată în mod profetic etapele succesive ale declinului prin care trece Biserica mărturisitoare, El nu dă niciun indiciu că mărturia creștină va fi restaurată. Dimpotrivă, mai degrabă o va scuipa din gura Lui la sfârșit (Apocalipsa 3.16). Nici nu există vreun cuvânt în niciuna dintre epistole care să spună că va fi o restaurare a mărturiei creștine.²

² Remarca redacției: Prin restaurarea mărturiei creștine, autorul vrea să spună că nu putem anula diferitele despărțiri și separări din cadrul Bisericii. Cu toate acestea, ar trebui să încercăm să realizăm tot ceea ce este încă posibil. Nu este vorba de a ne ascunde capul în nisip și că nu am putea fi creștini plini de viață, care trăiesc personal sau împreună.

Mai mult decât atât, în Matei 13.28-30 avem cuvântul Domnului Însuși, care ne spune că trebuie să renunțăm la încercarea de a remedia starea de decădere a mărturiei creștine. După ce vrăjmașul a semănat neghină printre grâu, slujitorii stăpânului casei spun: „Vrei să mergem și să o adunăm?” Ei întreabă dacă ar trebui să încerce să remedieze situația, iar stăpânul casei le răspunde:

- **Matei 13.29,30:** Nu, ca nu cumva, adunând neghina, să smulgeți și grâul odată cu ea. Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș.

„Secerișul” este sfârșitul veacului (Matei 13.39). Deci este clar: noi nu suntem chemați să rezolvăm confuzia din creștinătate, ci lăsăm totul în seama Domnului, că El va rezolva totul la sfârșitul veacului (compară cu 2 Cronici 11.1-4).

Deci, dacă Dumnezeu spune că mărturia creștină nu va fi restaurată, atunci este cu siguranță un efort zadarnic din partea noastră să încercăm să punem ordine în starea actuală. Ne-ar cere El să facem ceva, despre care Cuvântul Său ne spune că nu trebuie făcut? Ne-ar cere El să facem ceva, despre care El ne-a spus în Cuvântul Său că noi nu trebuie să-l facem? În schimb, Domnul spune:

- **Apocalipsa 2.24,25:** Nu pun peste voi altă greutate. Dar, ceea ce aveți, țineți cu tărie, până voi veni.

Titlul original în engleză: „A Right State of Soul: The Necessary Pre-Requisite to Learning the Truth”
din *God's Order for Christians Meeting together for Worship and Ministry: The Biblical Answer to Church Traditions*

Christian Truth Publishing 1999